

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Impatientia hominum, injustè de bestijs querentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

CAPVT XV.

*Iniustam esse, contra bestias, querelam; justam autem Deum
contra homines bestijs inobedientiores, ac proinde
meritò puniendos,*

I.

Et, tamque manifestis exemplis tria demonstro. 1. Nil
tam posse esse justam, contra animalium injurias, quæ
lam. 2. Erubescendum hominibus, Deo non obediens
bus, cum videant sibi bruta animalia, & quidem fortissima etiam
atque alioqui ferocissima, tam exactè, & ad amussim obedire.
3. Dignos esse proinde, & meritò à bestijs puniendos, qui
contra Deum delinquant, & ipsis bestijs sunt obstinatior.
primum enim quod attinet, nonne cauere potest dentes, vngues
cornua, aut venena bestiarum, qui oculis præditus est, quibus
deat, pedibus quibus fugiat, manibus quibus repellat, ingentibus
quo vineat, quidquid est vel dente noxium, vel vngue metuen-
dum, vel cornu formidabile, vel veneno insidiosum? Vnde erumpunt
tanta hominis impatientia? unde querimoniarum? unde murmuratio-
nes & execrationes? Erumpunt in indignationem nonnulli
delicati, si quando eos non leo, non lupo, non rabidus canis
sed vel pulex aut musca momordit? quid si vipera, quid si pas-
thera in eos dentem fixisset? sentiunt se morderi, ut homines
esse meminerint; ut discant cauere; ut assuescant aliquid pati
agnoscant, quantum sit beneficium, à belluis defendi; in quarum
vngues & fauces quotidie incidere possent. Et incidunt aliquando
quia id meruerunt; cum ob leuissima incommoda murmurauerunt;
ut Israëlítico populo contigit, in quem igniti serpentes in-
uierunt. Itaque *custodite vos à murmuratione, quæ nihil prodest; &
in omnibus gratias agite.* In usum data sunt vobis bestia, immo
in seruitutem. Magnum dominium hoc, magnum est beneficium.
Quando pro eo, gratias egistis? Nocuerunt quandoque bestia
sapius profuerunt. Nocuerunt bestia hominibus? sed nocentur
sed incautis, sed malo dignis nocuerunt. Ægrè fertis, si agros
vestros deuastant apri? si in segetes cerni intrant, & sata depa-
cuntur? si oleam lambendo capra linguam contigerit, cogeritque
sterilescere? si in vineam hœdus irrupit, si vitium palmitem defo-
liat?

Num. 21. 6.
Sap. 1. 11.
1. Thessal. 5.
18.

Plin. lib. 15;
cap. 18,

liavit? Indignum esse putatis, vt damno vos afficiant animalia in utilitatem creata? vt martes columbas jugulet, vt vulpes gallinam, lupus ovem auferat? vt vrsus equum, aut bouem occidat? vt scorpio filiolum percutiat? ob hæc talia iracundiam reprimere, & ad vos redire non potestis? Nimirum per ista vult vobis Deus ostendere, quo ipse in vos animo esse debeat, qui & ipsi longè peruiaciùs Domino vestro rebellatis. Nihil à vobis bestiæ, vos omnia à Deo accepistis: non ergo illæ vobis, sed vos Deo obligati estis. Longè igitur iustius ille de vobis; quàm vos de bestijs, conqueri potest ac dicere: *Filios enutriui & exaltavi, ipsi autem spreuerunt me.*

Quid de canibus loquar, ait S. Ambrosius, quibus insitum est natura quadam, referre gratiam, & sollicitas excubias, pro dominorum salute, præstare. Quis non erubescat gratiam bene de se merentibus non referre, cum videat etiam bestias refugere crimen ingrati? Ex illa impertita alimonia seruant memoriam, tu non seruas salutis accepta? Assonat Basilus, Memoria beneficiorum animantis huius, inquiens, beneficiorum immemorem non pudore asperserit? Iam quidem & interfectis à latronibus, in solitudine, dormitis complures à cadaveribus canes non recessisse, sed ibidem expirasse memoria traditur. Nonnulli etiam cade adhuc recente duces illis fuisse, qui latrones inquisierunt, & ad penam maleficos rapi fecerunt. Quid hic dicent, qui nullo seum opificem, altoremq; Deum prosequuntur amore? Qui, pro tot pecoribus, pro tot iumentis sibi datis, gratias nullas agunt? qui, ob minimum damnum à bestia illatum, in furorem vertuntur; & in creatura, Creatorem ipsum execrantur? Nimirum agunt ipsi pro affectu, nec ratione cohibent impetum animi, & vellent ratione carentes bestias, nec irasci, nec se vindicare de inimicis. Enimvero Deus, qui illis naturam dedit, dedit vt irascerentur, & in vindictam efferuescerent; quamuis ne tum quidquam vlli inferre possint damni, sine prouidentia, certo que iudicio illius, sine cuius voluntate ne capillus quidem de capite nostro perit. Quis miretur vulneratam belluam in ultionem conciliari? Natura cuique dicitur vindictam. Si ergo gladiator ignoscit antagonistæ seu cæsim, seu pinctim se defendenti; cur tu belluam feris, & velles, vt non refereret? Admirationem, non

Isa. 1. 74.

II. S. Ambrosius lib. 6. c. 4. Hexæm.

Basil. hom. 9. in Hexæm.

Bb indigna.